პროექტი

საქართველოს კანონი
„შრომითი მიგრაციის შესახებ“ საქართველოს კანონში ცვლილების შეტანის თაობაზე

მუხლი 1. „შრომითი მიგრაციის შესახებ“ საქართველოს კანონში (საქართველოს საკანონმდებლო მაცნე (www.matsne.gov.ge), 22.04.2015, სარეგისტრაციო კოდი: 270000000.05.001.017705) შეტანილ იქნეს შემდეგი ცვლილება:

1. პირველი მუხლის:

ა) მე-2 პუნქტი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„2. ეს კანონი არეგულირებს შრომითი მიგრაციის სფეროსთვის მიკუთვნებულ ურთიერთობებს, რომლებიც უკავშირდება პირის (საქართველოს მოქალაქის, საქართველოში მუდმივი ბინადრობის ნებართვის მქონე უცხოელის) საქართველოს ფარგლების გარეთ შრომით მოწყობას და მის მიერ ანაზღაურებადი შრომითი საქმიანობის განხორციელებას, ასევე საქართველოში მუდმივი ბინადრობის ნებართვის არმქონე უცხოელის საქართველოში შრომით მოწყობას და მის მიერ ანაზღაურებადი შრომითი საქმიანობის განხორციელებას.“.

ბ) მე-3 პუნქტის შემდეგ დაემატოს მე-4 პუნქტი შემდეგი რედაქციით:

„4. ამ კანონის მოქმედება არ ვრცელდება ურთიერთობებზე, რომლებიც უკავშირდება უცხოელის საქართველოში შრომით მოწყობასა და მის მიერ ანაზღაურებადი შრომითი საქმიანობის განხორციელებას, თუ მას/ის:
ა) საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად, მინიჭებული აქვს ლტოლვილის, ჰუმანიტარული, ან დროებითი დაცვის ქვეშ მყოფი პირის სტატუსი;
ბ) საქართველოში რეგისტრირებულია თავშესაფრის მაძიებლად;
გ) მუშაობს საქართველოში აკრედიტებულ დიპლომატიურ წარმომადგენლობაში, უცხო სახელმწიფოს საკონსულო დაწესებულებაში, საერთაშორისო ორგანიზაციის კანონიერ წარმომადგენლობასა ან/და ორგანოში;
დ) არის საქართველოში კანონიერ საფუძველზე მოქმედი უცხოური მასობრივი ინფორმაციის საშუალების მიერ აკრედიტებული ჟურნალისტი საქართველოში;
ე) არის პირი, რომელზეც საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულების თანახმად ვრცელდება შრომითი მოწყობის ამ კანონისგან განსხვავებული წესი.“.

2. მე-3 მუხლს:

ა) „ა“ ქვეპუნქტის შემდეგ დაემატოს „ა[1]“ ქვეპუნქტი შემდეგი რედაქციით:

„ა[1]) საშუამავლო კომპანია - იურიდიული პირი, ინდივიდუალური მეწარმე ან უცხო ქვეყნის საწარმოს ან არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირის ფილიალი (წარმომადგენლობა, მუდმივი დაწესებულება), რომლის საქმიანობაც დაკავშირებულია

საქართველოს მოქალაქეების ან საქართველოში მუდმივი ბინადრობის ნებართვის მქონე უცხოელების საქართველოს ფარგლებს გარეთ შრომით მოწყობასთან ან/და შრომით მოწყობაში დახმარებასთან.";

ბ) „გ" ქვეპუნქტის შემდეგ დაემატოს „გ[1]" ქვეპუნქტი შემდეგი რედაქციით:

„გ[1]) ადგილობრივი დამსაქმებელი - საქართველოში რეგისტრირებული იურიდიული პირი, საქართველოში რეგისტრირებული ინდივიდუალური მეწარმე, ამხანაგობა, უცხოური ორგანიზაციის საქართველოში რეგისტრირებული წარმომადგენლობა ან საქართველოში კანონიერ საფუძველზე მცხოვრები ფიზიკური პირი, რომელსაც საქართველოს კანონმდებლობით მინიჭებული აქვს უფლება, შევიდეს შრომით ურთიერთობაში საქართველოში მუდმივი ბინადრობის ნებართვის არმქონე უცხოელთან და იყენებს მის შრომას საქართველოში;";

გ) „ნ" ქვეპუნქტის შემდეგ დაემატოს „ო", „პ", „ჟ" ქვეპუნქტები შემდეგი რედაქციით:

„ო) საერთაშორისო ხელშეკრულება - „საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებების შესახებ" საქართველოს კანონით განსაზღვრული საერთაშორისო ხელშეკრულება;
პ) საქართველოს ფარგლებს გარეთ შრომით მოწყობასთან დაკავშირებული საქმიანობის სერტიფიკატი - საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს მიერ გაცემული დოკუმენტი, რომელიც ადასტურებს, რომ მისი მფლობელი საშუამავლო კომპანია აკმაყოფილებს აღნიშნული საქმიანობის განსახორციელებლად დადგენილ პირობებსა და კრიტერიუმებს. სერტიფიკატი გაიცემა საშუამავლო კომპანიაზე, მისი სხვა საშუამავლო კომპანიაზე ნებისმიერი ფორმით გადაცემის უფლების გარეშე;
ჟ) შრომითი იმიგრანტის რეგისტრაცია - ადგილობრივი დამსაქმებლის მიერ, საქართველოში დასაქმებული შრომითი იმიგრანტის საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს მონაცემთა ერთიან ბაზაში რეგისტრაცია.".

3. მე-5 მუხლს დაემატოს „ე[1]" ქვეპუნქტი შემდეგი რედაქციით:

„ე[1]) საჭიროების შემთხვევაში, საქართველოს შრომის ბაზარზე არსებული მდგომარეობის (მოთხოვნა-მიწოდება) გათვალისწინებით:
ე[1].ა) შეზღუდოს უცხოური სამუშაო ძალის მოზიდვა იმ პროფესიით ან სპეციალობით შრომითი მოწყობის მიზნით, რომელიც არ მოითხოვს მაღალკვალიფიციურ შრომას ან რომელშიც საქართველოს შრომის ბაზარზე ადგილობრივი სამუშაო ძალის მიწოდება აჭარბებს (ან გადააჭარბებს) მასზე მიმდინარე (ან პერსპექტიულ) მოთხოვნას;
ე[1].ბ) წაახალისოს უცხოური სამუშაო ძალის მოზიდვა ისეთი პროფესიით ან სპეციალობით შრომითი მოწყობის მიზნით, რომელიც მოითხოვს მაღალკვალიფიციურ შრომას ან რომელშიც საქართველოს შრომის ბაზარზე ადგილობრივი სამუშაო ძალის მიწოდება ვერ აკმაყოფილებს (ან ვერ დააკმაყოფილებს) მასზე მიმდინარე (ან პერსპექტიულ) მოთხოვნას.".

4. მე-6 მუხლის:

ა) მე-2 პუნქტის:

ა.ა) „ა“ ქვეპუნქტს დაემატოს „ა.თ“, „ა.ი“, „ა.კ“, „ა.ლ“ ქვეპუნქტები შემდეგი რედაქციით:

„ა.თ) საშუამავლო კომპანიების სერტიფიცირება და სერტიფიცირებული კომპანიების შესახებ ინფორმაციის საჯაროობის უზრუნველყოფა.
ა.ი) ადგილობრივი დამსაქმებლის მიერ შრომითი იმიგრანტის დასაქმების შესახებ ინფორმაციის მონაცემთა ერთიან ბაზაში რეგისტრაციის ვალდებულების შესრულების კონტროლი;
ა.კ) საქართველოში დასაქმებული შრომითი იმიგრანტების თაობაზე ინფორმაციის სხვა სახელმწიფო უწყებებთან გაცვლის უზრუნველყოფა „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად;
ა.ლ) შრომითი მიგრაციის ნორმების შესრულების მდგომარეობაზე სახელმწიფო კონტროლის განხორციელება.‘‘.

ა.ბ) „ბ“ ქვეპუნქტს დაემატოს „ბ.ბ“ და „ბ.გ“ ქვეპუნქტები შემდეგი რედაქციით:

„ბ.ბ) საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით, საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროში რეგისტრირებულ შრომით იმიგრანტზე საიმიგრაციო ვიზის (D1 კატეგორია) გაცემა;
ბ.გ) შრომით მიგრაციის სფეროში სახელმწიფოთაშორისი თანამშრომლობის განვითარებაში მონაწილეობა;‘‘.

ა.გ) „გ“ ქვეპუნქტს დაემატოს „გ.გ“ ქვეპუნქტი შემდეგი რედაქციით:

„გ.გ) საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით, საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროში რეგისტრირებულ შრომით იმიგრანტზე შრომითი ბინადრობის ნებართვის გაცემა.‘‘.

ბ) მე-3 პუნქტი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„3. ამ კანონით დასახული მიზნების მისაღწევად, შრომითი მიგრაციის სფეროში სახელმწიფო მმართველობის განხორციელებაში მონაწილე ადმინისტრაციული ორგანოები უფლებამოსილი არიან დაამუშაონ, მათ შორის, სხვა ადმინისტრაციულ ორგანოს გადასცენ მონაცემთა სუბიექტის პერსონალური მონაცემები, „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად.“.

5. მე-7 მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 7. საშუამავლო კომპანიის საქმიანობის ეკონომიკურ საქმიანობათა რეესტრში რეგისტრაცია და სერტიფიცირება

1. საშუამავლო კომპანია ვალდებულია საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესითა და პირობებით განახორციელოს შესაბამისი საქმიანობის რეგისტრაცია ეკონომიკურ საქმიანობათა რეესტრში და გაიაროს სერტიფიცირება საქართველოს ოკუპირებული

ტერიტორიებიდან
დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროში.

2. აკრძალულია ამ მუხლის პირველ პუნქტში მითითებული სუბიექტის მიერ საქართველოს ფარგლების გარეთ შრომითი მოწყობის ან/და შრომით მოწყობაში დახმარების განხორციელება შესაბამისი საქმიანობის ეკონომიკურ საქმიანობათა რეესტრში რეგისტრაციისა და საქართველოს ფარგლებს გარეთ შრომით მოწყობასთან დაკავშირებული საქმიანობის სერტიფიკატის გარეშე.

3. საქართველოს ფარგლებს გარეთ შრომით მოწყობასთან დაკავშირებული საქმიანობის სერტიფიკატის გაცემის წესი და პირობები განისაზღვრება საქართველოს მთავრობის დადგენილებით.“.

6. კანონს მე-7 მუხლის შემდეგ დაემატოს 7[1] მუხლი შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 7[1]. საქართველოს ფარგლებს გარეთ შრომით მოწყობასთან დაკავშირებული საქმიანობის სერტიფიკატის გაუქმება და საქართველოს ფარგლებს გარეთ შრომით მოწყობასთან დაკავშირებული საქმიანობის აკრძალვა

საშუამავლო კომპანიის მიერ, ამ კანონის მე-16 მუხლით განსაზღვრული სამართალდარღვევის მესამედ ჩადენა გამოიწვევს საშუამავლო კომპანიისთვის საქართველოს ფარგლებს გარეთ შრომით მოწყობასთან დაკავშირებული საქმიანობის სერტიფიკატის გაუქმებასა და საქართველოს ფარგლებს გარეთ შრომით მოწყობასთან დაკავშირებული საქმიანობის აკრძალვას.‘‘.

7. მე-9 მუხლს „ა“ ქვეპუნქტის შემდეგ დაემატოს „ა[1]“ ქვეპუნქტი შემდეგი რედაქციით:

„ა[1]) საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით, გაიაროს სერტიფიცირება საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროში;‘‘.

8. მე-12 მუხლის მე-2 და მე-3 პუნქტები ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:
„2. თუ შრომითი მოწყობის სახელმწიფოს კანონმდებლობაში შრომით ემიგრანტსა და უცხოელ დამსაქმებელს შორის შრომითი ურთიერთობის მომწესრიგებელი ნორმები არ არსებობს, შრომით ემიგრანტსა და უცხოელ დამსაქმებელს შორის საქართველოში დადებულ შრომით ხელშეკრულებაში შრომის კოდექსის მე-14 მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებულ პირობებთან ერთად, უნდა მიეთითოს:

ა) ხელშემკვრელი შრომითი ემიგრანტის სახელი, გვარი და პირადი ნომერი ან პასპორტის ნომერი;

ბ) იმ ხელშემკვრელი უცხოური ორგანიზაციის დასახელება, მისამართი და საბანკო რეკვიზიტები ან იმ ხელშემკვრელი უცხოელის სახელი, გვარი, პირადი ნომერი, საცხოვრებელი ადგილის მისამართი და საბანკო რეკვიზიტები, რომელიც უცხოელი დამსაქმებელია;

გ) შრომითი ხელშეკრულების უცხოელი დამსაქმებლის დავალებით დადების შემთხვევაში:

გ.ა) საქართველოს ფარგლების გარეთ შრომით მოწყობასთან დაკავშირებული საქმიანობის განმახორციელებელი იმ იურიდიული პირის ან უცხო ქვეყნის საწარმოს ან არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირის ფილიალის (წარმომადგენლობის, მუდმივი დაწესებულების) დასახელება ან იმ ინდივიდუალური მეწარმის სახელი, გვარი და პირადი ნომერი, რომელიც შრომით ხელშეკრულებას უცხოელი დამსაქმებლის დავალებით დებს, და საქართველოს ფარგლების გარეთ შრომით მოწყობასთან დაკავშირებული საქმიანობის რეგისტრირებისას ამ იურიდიული პირისათვის, ინდივიდუალური მეწარმისათვის ან უცხო ქვეყნის საწარმოს ან არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირის ფილიალისათვის (წარმომადგენლობისათვის, მუდმივი დაწესებულებისათვის) მინიჭებული საიდენტიფიკაციო ნომერი, რეგისტრირების თარიღი და მარეგისტრირებელი ორგანოს დასახელება;

გ.ბ) საქართველოს ფარგლების გარეთ შრომით მოწყობასთან დაკავშირებული საქმიანობის განმახორციელებელი იმ იურიდიული პირის, ინდივიდუალური მეწარმის ან უცხო ქვეყნის საწარმოს ან არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირის ფილიალის (წარმომადგენლობის, მუდმივი დაწესებულების) უფლება-მოვალეობები და პასუხისმგებლობა, რომელიც შრომით ხელშეკრულებას უცხოელი დამსაქმებლის დავალებით დებს;

დ) ხელშემკვრელი შრომითი ემიგრანტის სამუშაო ადგილი და შესასრულებელი სამუშაოს აღწერილობა;

ე) შრომის ანაზღაურების ფორმა და ოდენობა;

ვ) ხელშეკრულების ძალაში შესვლის თარიღი და მოქმედების ვადა;

ზ) ხელშემკვრელი შრომითი ემიგრანტისა და უცხოელი დამსაქმებლის შრომითი მოწყობის სახელმწიფოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული ძირითადი უფლება-მოვალეობები და პასუხისმგებლობა შრომითი ურთიერთობის, აგრეთვე ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სფეროებში;

თ) ყველა სხვა პირობა, რომელზეც ხელშემკვრელი შრომითი ემიგრანტი და უცხოელი დამსაქმებელი თანხმდებიან.

3. ამ მუხლის პირველი და მეორე პუნქტებით განსაზღვრული შრომითი ხელშეკრულება იდება მხოლოდ განსაზღვრული ვადითა და წერილობითი ფორმით, ქართულ და შრომითი მოწყობის სახელმწიფოს სახელმწიფო ენაზე.“.

9. კანონს III თავის შემდეგ დაემატოს თავი III[1] შემდეგი რედაქციით:

„თავი III[1]
შრომითი იმიგრანტის ადგილობრივ დამსაქმებელთან შრომითი მოწყობა და ანაზღაურებადი შრომითი საქმიანობა

მუხლი 13[1]. შრომითი იმიგრანტის ადგილობრივ დამსაქმებელთან შრომითი მოწყობისა და ანაზღაურებადი შრომითი საქმიანობის რეგულირება

1. შრომითი იმიგრანტის ადგილობრივ დამსაქმებელთან შრომითი მოწყობა და ანაზღაურებადი შრომითი საქმიანობა რეგულირდება საქართველოს შრომის კოდექსით, საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებებით, ამ კანონით და სხვა საკანონმდებლო და კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტებით.
2. ადგილობრივ დამსაქმებელთან შრომითი მოწყობისა და ანაზღაურებადი შრომითი საქმიანობის უფლება აქვს საქართველოში კანონიერად მყოფ უცხოელს.

მუხლი 13². შრომით იმიგრანტსა და ადგილობრივ დამსაქმებელს შორის დადებული შრომითი ხელშეკრულების პირობები

1. შრომით ხელშეკრულებაში, რომელიც აწესრიგებს შრომით იმიგრანტსა და ადგილობრივ დამსაქმებელს შორის შრომით ურთიერთობას, შრომის კოდექსის მე-14 მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებულ პირობებთან ერთად, აუცილებელი წესით მიეთითება:
ა) ხელშემკვრელი შრომითი იმიგრანტის სახელი, გვარი, პირადი ნომერი ან/და ბინადრობის მოწმობის ნომერი ან/და პასპორტის ნომერი;
ბ) იმ ხელშემკვრელი ორგანიზაციის დასახელება და საიდენტიფიკაციო ნომერი, ან იმ ინდივიდუალური მეწარმის ან ფიზიკური პირის სახელი, გვარი და პირადი ნომერი, რომელიც არის ადგილობრივი დამსაქმებელი;
გ) იმ ხელშემკვრელი იურიდიული პირის ან ინდივიდუალური მეწარმის იურიდიული და ფაქტობრივი მისამართები და საბანკო რეკვიზიტები, რომელიც არის ადგილობრივი დამსაქმებელი;
დ) შრომითი ხელშეკრულების ძალაში შესვლის თარიღი და მოქმედების ვადა;
ე) ხელშემკვრელი შრომითი იმიგრანტის სამუშაო ადგილი (ორგანიზაციისა და სტრუქტურული ერთეულის სრული სახელწოდების ჩათვლით, თუ ადგილობრივი დამსაქმებელი იურიდიული პირია);
ვ) ხელშემკვრელი შრომითი იმიგრანტის სამუშაო ადგილის სრული მისამართი;
ზ) ხელშემკვრელი შრომითი იმიგრანტის ძირითადი უფლება-მოვალეობები და პასუხისმგებლობა;
თ) ადგილობრივი დამსაქმებლის ძირითადი უფლება-მოვალეობები და პასუხისმგებლობა;
2. ამ მუხლის პირველი პუნქტით განსაზღვრული შრომითი ხელშეკრულება იდება მხოლოდ განსაზღვრული ვადითა და წერილობითი ფორმით ქართულ და შრომითი იმიგრანტისთვის მშობლიურ ან მისთვის გასაგებ სხვა ენაზე.

მუხლი 13³. შრომითი იმიგრანტის ადგილობრივ დამსაქმებელთან შრომითი მოწყობისა და ანაზღაურებადი შრომითი საქმიანობის განხორციელების პირობები

შრომითი იმიგრანტის ადგილობრივ დამსაქმებელთან შრომითი მოწყობისა და ანაზღაურებადი შრომითი საქმიანობის განხორციელება დაიშვება მხოლოდ ამ უცხოელსა და ადგილობრივ დამსაქმებელს შორის ამ კანონის 13² მუხლით გათვალისწინებული შრომითი ხელშეკრულების დადებისა და ამ კანონის 13⁴ მუხლით გათვალისწინებული საქართველოში დასაქმებული შრომითი იმიგრანტის რეგისტრაციის საფუძველზე.

მუხლი 13⁴. საქართველოში დასაქმებული შრომითი იმიგრანტის შესახებ საქართველოში ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს ინფორმირება და შრომითი იმიგრანტის რეგისტრაცია

1. შრომითი იმიგრანტის შრომითი მოწყობისა და მისი შრომის გამოყენებისათვის, ადგილობრივი დამსაქმებელი ვალდებულია, კანონმდებლობით დადგენილი წესით, მოახდინოს საქართველოში დასაქმებული შრომითი იმიგრანტის საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს მონაცემთა ერთიან ბაზაში რეგისტრაცია.
2. საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტრო, ამოწმებს ადგილობრივი დამსაქმებლის მიერ მონაცემთა ერთიან ბაზაში რეგისტრირებული საქართველოში დასაქმებული შრომითი იმიგრანტის შესახებ მონაცემების სისწორეს (საჭიროების შემთხვევაში (რომელიმე მონაცემის უზუსტობის შემთხვევაში) სთხოვს ადგილობრივ დამსაქმებელს მოწოდებული ინფორმაციის გასწორებას) და უზრუნველყოფს ამ ინფორმაციაზე სხვა უფლებამოსილი სახელმწიფო უწყებების ხელმისაწვდომობას.

მუხლი 13[5]. საქართველოში დასაქმებული შრომითი იმიგრანტის რეგისტრაციის შეწყვეტა ან გახანგრძლივება

1. ადგილობრივი დამსაქმებელი, ვალდებულია კანონმდებლობით დადგენილი წესით, საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს წარუდგინოს ინფორმაცია საქართველოში დასაქმებულ შრომით იმიგრანტთან გაფორმებული შრომითი ხელშეკრულების ვადაზე ადრე შეწყვეტის ან მისი ვადის გახანგრძლივების თაობაზე.
2. საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტრო, ადგილობრივი დამსაქმებლისგან მოწოდებული ინფორმაციის საფუძველზე წყვეტს ან ახანგრძლივებს საქართველოში დასაქმებული შრომითი იმიგრანტის რეგისტრაციას და უზრუნველყოფს ამ ინფორმაციაზე სხვა უფლებამოსილი სახელმწიფო უწყებების ხელმისაწვდომობას.
3. საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტრო ვალდებულია შრომითი ბინადრობის ნებართვის მქონე შრომითი იმიგრანტისთვის რეგისტრაციის შეწყვეტის თაობაზე აცნობოს სსიპ - სახელმწიფო სერვისების განვითარების სააგენტოს რეგისტრაციის შეწყვეტიდან არაუგვიანეს 48 საათის განმავლობაში.
4. საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტრო ვალდებულია საიმიგრაციო ვიზის (D1 კატეგორია) მქონე შრომითი იმიგრანტისთვის რეგისტრაციის შეწყვეტის თაობაზე აცნობოს საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროს რეგისტრაციის შეწყვეტიდან არაუგვიანეს 48 საათის განმავლობაში.

მუხლი 13[6]. ადგილობრივ დამსაქმებელთან შრომითი მოწყობისა და ანაზღაურებადი შრომითი საქმიანობის პერიოდში, შრომითი იმიგრანტის ძირითადი უფლებები და გარანტიები

ადგილობრივ დამსაქმებელთან შრომითი მოწყობისა და ანაზღაურებადი შრომითი საქმიანობის პერიოდში, შრომითი იმიგრანტის ძირითადი უფლებები და გარანტიები რეგულირდება საქართველოს ორგანული კანონის „საქართველოს შრომის კოდექსი“ და შესაბამისი კანონმდებლობის მიხედვით.“.

10. მე-14 მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 14. პასუხისმგებლობის საფუძვლები

1. შრომითი მიგრაციის სფეროში არსებული მოთხოვნების დარღვევისათვის ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობა განისაზღვრება ამ კანონით, ხოლო ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის საქმის წარმოებასთან დაკავშირებული საკითხები რეგულირდება აგრეთვე „შრომის ინსპექციის შესახებ“ საქართველოს კანონითა და საქართველოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსით.

2. ამ კანონის საფუძველზე უფლებამოსილი ადმინისტრაციული ორგანოს (თანამდებობის პირის) შედგენილი ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ოქმის თაობაზე ადმინისტრაციული წარმოების პროცედურები განისაზღვრება „შრომის ინსპექციის შესახებ“ საქართველოს კანონით დადგენილი წესით.

3. ამ კანონით დადგენილი მოთხოვნების დარღვევაზე კონტროლს ახორციელებს საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს სახელმწიფო კონტროლისადმი დაქვემდებარებული საჯარო სამართლის იურიდიული პირი – შრომის ინსპექციის სამსახური (შემდგომ – შრომის ინსპექცია), რომელიც უფლებამოსილია ამ კანონით გათვალისწინებული ნორმების დარღვევისთვის დააკისროს სამართალდამრღვევს ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობა და ადმინისტრაციული სახდელები ამ კანონის მე-15, მე-16, 16^1, 16^2, 16^3 და 16^4 მუხლების შესაბამისად.

4. ამ კანონით გათვალისწინებული სამართალდარღვევებისათვის საჯარიმო ქვითრის ფორმა, მისი შევსებისა და წარდგენის წესი განისაზღვრება „შრომის ინსპექციის სამსახურის მიერ გამოსაყენებელი ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ოქმის ფორმის, მისი შევსებისა და წარდგენის წესის, საურავის დარიცხვის შესახებ დადგენილების ფორმისა და სააღსრულებო ფურცლის ფორმის დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის ბრძანებით.‘‘.

11. მე-15 და მე-16 მუხლები ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 15. საშუამავლო კომპანიის მიერ საქართველოს ფარგლებს გარეთ შრომით მოწყობასთან დაკავშირებული საქმიანობის ეკონომიკურ საქმიანობათა რეესტრში რეგისტრაციისა ან/და სერტიფიკატის გარეშე განხორციელება

1. საშუამავლო კომპანიის მიერ საქართველოს ფარგლებს გარეთ შრომით მოწყობასთან დაკავშირებული საქმიანობის ეკონომიკურ საქმიანობათა რეესტრში რეგისტრაციისა ან/და სერტიფიკატის გარეშე განხორციელება -
გამოიწვევს დაჯარიმებას 3000 ლარის ოდენობით.

2. იგივე ქმედება, ჩადენილი განმეორებით, –
გამოიწვევს დაჯარიმებას 3500 ლარის ოდენობით.

3. იგივე ქმედება ჩადენილი მესამედ, -
გამოიწვევს დაჯარიმებას 4000 ლარით.

4. იგივე ქმედება ჩადენილი მეოთხედ და მის შემდეგ ყოველი მომდევნო ჩადენა, -

გამოიწვევს დაჯარიმებას ამ მუხლის მე-3 პუნქტით განსაზღვრული ჯარიმის სამმაგი ოდენობით.

მუხლი 16. საშუამავლო კომპანიის მიერ საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროსთვის ამ კანონის საფუძველზე ანგარიშის წარუდგენლობა

1. საშუამავლო კომპანიის მიერ საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროსთვის ამ კანონის მე-9 მუხლის „ი“ ქვეპუნქტის საფუძველზე ანგარიშის წარუდგენლობა –
გამოიწვევს დაჯარიმებას 1000 ლარის ოდენობით.

2. იგივე ქმედება, ჩადენილი განმეორებით, –
გამოიწვევს დაჯარიმებას 1500 ლარის ოდენობით.

3. იგივე ქმედება ჩადენილი მესამედ -
გამოიწვევს დაჯარიმებას ამ მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრული ჯარიმის სამმაგი ოდენობით.“.

12. კანონს მე-16 მუხლის შემდგომ დაემატოს: 16^1, 16^2, 16^3 და 16^4 მუხლები შემდეგი რედაქციით: „მუხლი 16^1. ადგილობრივი დამსაქმებლის მიერ საქართველოში დასაქმებული შრომითი იმიგრანტის საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს მონაცემთა ერთიან ბაზაში რეგისტრაციის განუხორციელებლობა

1. საქართველოს კანონმდებლობით განსაზღვრულ ვადაში, ადგილობრივი დამსაქმებლის მიერ საქართველოში დასაქმებული შრომითი იმიგრანტის საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს მონაცემთა ერთიან ბაზაში რეგისტრაციის განუხორციელებლობა -
გამოიწვევს დაჯარიმებას 1 000 ლარის ოდენობით.

2. იგივე ქმედება, ჩადენილი განმეორებით, –
გამოიწვევს დაჯარიმებას 2 000 ლარის ოდენობით.

3. იგივე ქმედება ჩადენილი მესამედ და მის შემდეგ ყოველი მომდევნო ჩადენა, -გამოიწვევს დაჯარიმებას ამ მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრული ჯარიმის სამმაგი ოდენობით.

მუხლი 16^2. შრომის ინსპექციის საქმიანობისათვის ხელის შეშლა

1. ამ კანონითა და „შრომის ინსპექციის შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული უფლებამოსილების განხორციელებისას შრომის ინსპექციის საქმიანობისთვის ხელის შეშლა - გამოიწვევს:
ა) წინა კალენდარული წლის მიხედვით 100 000 ლარამდე შემოსავლის მქონე ფიზიკური პირის დაჯარიმებას 1 000 ლარის ოდენობით;

ბ) წინა კალენდარული წლის მიხედვით 100 000 ლარის ან 100 000 ლარზე მეტი შემოსავლის მქონე ფიზიკური პირის დაჯარიმებას 2 000 ლარის ოდენობით;
გ) დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრირებული პირის (გარდა ფიზიკური პირისა), რომლის მიერ წინა უწყვეტი 12 კალენდარული თვის განმავლობაში განხორციელებული, დღგ-ით დასაბეგრი ოპერაციების საერთო თანხა 100 000 ლარს არ აღემატება, დაჯარიმებას 2 000 ლარის ოდენობით;
დ) დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრირებული პირის (გარდა ფიზიკური პირისა), რომლის მიერ წინა უწყვეტი 12 კალენდარული თვის განმავლობაში განხორციელებული, დღგ-ით დასაბეგრი ოპერაციების საერთო თანხა აღემატება 100 000 ლარს, მაგრამ არ აღემატება 500 000 ლარს, დაჯარიმებას 5 000 ლარის ოდენობით;
ე) დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრირებული პირის (გარდა ფიზიკური პირისა), რომლის მიერ წინა უწყვეტი 12 კალენდარული თვის განმავლობაში განხორციელებული, დღგ-ით დასაბეგრი ოპერაციების საერთო თანხა 500 000 ლარს აღემატება, დაჯარიმებას 7 000 ლარის ოდენობით;
ვ) ნებისმიერი სხვა დამსაქმებლის, მათ შორის, იმ პირის, რომელიც რეგისტრირებული არ არის დღგ-ის გადამხდელად (გარდა ფიზიკური პირისა), დაჯარიმებას 1 000 ლარის ოდენობით.
2. ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული დარღვევისათვის ადმინისტრაციული სახდელის დაკისრებიდან 1 კალენდარული წლის განმავლობაში იმავე ქმედების განმეორებით ჩადენა – გამოიწვევს დაჯარიმებას დაკისრებული ჯარიმის ორმაგი ოდენობით.

მუხლი 16³. პასუხისმგებლობა საშუამავლო კომპანიის მიერ დადებული ხელშეკრულებების პირობების დარღვევისათვის

1. ამ კანონის მე-11 და მე-12 მუხლებით გათვალისწინებული ნორმის დარღვევის შემთხვევაში თითოეული დარღვევა გამოიწვევს გაფრთხილებას ან დაჯარიმებას:

ა) წინა კალენდარული წლის მიხედვით 100 000 ლარამდე შემოსავლის მქონე საშუამავლო კომპანიის მეწარმე ფიზიკური პირის შემთხვევაში – არანაკლებ 200 ლარის ოდენობით, მაგრამ არაუმეტეს 400 ლარისა;

ბ) წინა კალენდარული წლის მიხედვით 100 000 ლარის ან 100 000 ლარზე მეტი შემოსავლის მქონე საშუამავლო კომპანიის მეწარმე ფიზიკური პირის შემთხვევაში – არანაკლებ 300 ლარის ოდენობით, მაგრამ არაუმეტეს 800 ლარისა;

გ) დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრირებული საშუამავლო კომპანიის იურიდიული პირის შემთხვევაში, რომლის მიერ წინა უწყვეტი 12 კალენდარული თვის განმავლობაში განხორციელებული, დღგ-ით დასაბეგრი ოპერაციების საერთო თანხა 100 000 ლარს არ აღემატება, – არანაკლებ 300 ლარის ოდენობით, მაგრამ არაუმეტეს 800 ლარისა;

დ) დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრირებული საშუამავლო კომპანიის იურიდიული პირის შემთხვევაში, რომლის მიერ წინა უწყვეტი 12 კალენდარული თვის განმავლობაში განხორციელებული, დღგ-ით დასაბეგრი ოპერაციების საერთო თანხა აღემატება 100 000 ლარს, მაგრამ არ აღემატება 500 000 ლარს, – არანაკლებ 400 ლარის ოდენობით, მაგრამ არაუმეტეს 900 ლარისა;

ე) დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრირებული საშუამავლო კომპანიის იურიდიული პირის შემთხვევაში, რომლის მიერ წინა უწყვეტი 12 კალენდარული თვის განმავლობაში განხორციელებული, დღგ-ით დასაბეგრი ოპერაციების საერთო თანხა 500 000 ლარს აღემატება, – არანაკლებ 600 ლარის ოდენობით, მაგრამ არაუმეტეს 1 000 ლარისა;

ვ) ნებისმიერი სხვა საშუამავლო კომპანიის შემთხვევაში, მათ შორის, იმ პირისა, რომელიც რეგისტრირებული არ არის დღგ-ის გადამხდელად (გარდა ფიზიკური პირისა), – არანაკლებ 200 ლარის ოდენობით, მაგრამ არაუმეტეს 400 ლარისა.

2. ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული დარღვევა, ჩადენილი არასრულწლოვანის, ორსული ქალის ან შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირის მიმართ, –

გამოიწვევს დაჯარიმებას ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული შესაბამისი ჯარიმის ორმაგი ოდენობით.

3. ამ მუხლის პირველი ან მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული დარღვევისთვის ადმინისტრაციული სახდელის დაკისრებიდან 1 კალენდარული წლის განმავლობაში იმავე ქმედების განმეორებით ჩადენა –

გამოიწვევს დაჯარიმებას შესაბამისი დარღვევისთვის დაკისრებული ჯარიმის ორმაგი ოდენობით.“.

მუხლი 16[4]. პასუხისმგებლობა ადგილობრივი დამსაქმებლის მიერ დადებული ხელშეკრულების პირობების დარღვევისათვის

1. ამ კანონის 13[2] და 13[3] მუხლებით გათვალისწინებული ნორმის დარღვევის შემთხვევაში თითოეული დარღვევა გამოიწვევს გაფრთხილებას ან დაჯარიმებას:

ა) წინა კალენდარული წლის მიხედვით 100 000 ლარამდე შემოსავლის მქონე ადგილობრივი დამსაქმებელი ფიზიკური პირის შემთხვევაში – არანაკლებ 200 ლარის ოდენობით, მაგრამ არაუმეტეს 400 ლარისა;

ბ) წინა კალენდარული წლის მიხედვით 100 000 ლარის ან 100 000 ლარზე მეტი შემოსავლის მქონე ადგილობრივი დამსაქმებელი ფიზიკური პირის შემთხვევაში – არანაკლებ 300 ლარის ოდენობით, მაგრამ არაუმეტეს 800 ლარისა;

გ) დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრირებული ადგილობრივი დამსაქმებლის (გარდა ფიზიკური პირისა) შემთხვევაში, რომლის მიერ წინა უწყვეტი 12 კალენდარული თვის განმავლობაში განხორციელებული, დღგ-ით დასაბეგრი ოპერაციების საერთო თანხა 100 000 ლარს არ აღემატება, – არანაკლებ 300 ლარის ოდენობით, მაგრამ არაუმეტეს 800 ლარისა;

დ) დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრირებული ადგილობრივი დამსაქმებლის (გარდა ფიზიკური პირისა) შემთხვევაში, რომლის მიერ წინა უწყვეტი 12 კალენდარული თვის განმავლობაში განხორციელებული, დღგ-ით დასაბეგრი ოპერაციების საერთო თანხა

აღემატება 100 000 ლარს, მაგრამ არ აღემატება 500 000 ლარს, – არანაკლებ 400 ლარის ოდენობით, მაგრამ არაუმეტეს 900 ლარისა;

ე) დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრირებული ადგილობრივი დამსაქმებლის (გარდა ფიზიკური პირისა) შემთხვევაში, რომლის მიერ წინა უწყვეტი 12 კალენდარული თვის განმავლობაში განხორციელებული, დღგ-ით დასაბეგრი ოპერაციების საერთო თანხა 500 000 ლარს აღემატება, – არანაკლებ 600 ლარის ოდენობით, მაგრამ არაუმეტეს 1 000 ლარისა;

ვ) ნებისმიერი სხვა ადგილობრივი დამსაქმებლის შემთხვევაში, მათ შორის, იმ პირისა, რომელიც რეგისტრირებული არ არის დღგ-ის გადამხდელად (გარდა ფიზიკური პირისა), – არანაკლებ 200 ლარის ოდენობით, მაგრამ არაუმეტეს 400 ლარისა.

2. ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული დარღვევა, ჩადენილი არასრულწლოვანის, ორსული ქალის ან შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირის მიმართ, –

გამოიწვევს დაჯარიმებას ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული შესაბამისი ჯარიმის ორმაგი ოდენობით.

3. ამ მუხლის პირველი ან მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული დარღვევისთვის ადმინისტრაციული სახდელის დაკისრებიდან 1 კალენდარული წლის განმავლობაში იმავე ქმედების განმეორებით ჩადენა –

გამოიწვევს დაჯარიმებას შესაბამისი დარღვევისთვის დაკისრებული ჯარიმის ორმაგი ოდენობით.“.

13. მე-17 მუხლს:

ა) დაემატოს 1^1 პუნქტი შემდეგი რედაქციით:

„1^1. 2023 წლის 1 აპრილამდე:

ა) საქართველოს მთავრობამ, საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის წარდგინებით, ამ კანონის შესაბამისად და მის შესასრულებლად უზრუნველყოს შესაბამისი კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტის გამოცემა;
ბ) საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრმა, ამ კანონის შესაბამისად და მის შესასრულებლად უზრუნველყოს შესაბამისი კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტის შემუშავება და გამოცემა, რომელშიც ასევე გათვალისწინებული იქნება პერსონალური მონაცემების დამუშავების საკითხი;

ბ) დაემატოს 1^2 პუნქტი შემდეგი რედაქციით:
1^2. ადგილობრივი დამსაქმებელი ვალდებულია, 2023 წლის 1 ივნისამდე, კანონმდებლობით დადგენილი წესით, საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის,

ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს წარუდგინოს ინფორმაცია მასთან 2023 წლის 1 აპრილამდე დასაქმებული შრომითი იმიგრანტის თაობაზე.“;

გ) დაემატოს მე-4 პუნქტი შემდეგი რედაქციით:

„4. ამ კანონის შესაბამისად:

ა) გათავისუფლდეს ადმინისტრაციული სახდელისგან – ჯარიმისგან ის საქართველოს ფარგლების გარეთ შრომით მოწყობასთან დაკავშირებული საქმიანობის განმახორციელებელი იურიდიული პირი, ინდივიდუალური მეწარმე ან უცხო ქვეყნის საწარმოს ან არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირის ფილიალი (წარმომადგენლობა, მუდმივი დაწესებულება) რომელსაც ასეთი სახდელი - ჯარიმა ,,შრომითი მიგრაციის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-16 მუხლით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ჩადენისთვის შეეფარდა.

ბ) ამ პუნქტის ,,ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული სახდელისგან – ჯარიმისგან გათავისუფლება ვრცელდება აღუსრულებელ ჯარიმაზე.

გ) შეწყდეს ადმინისტრაციული, სასამართლო და სააღსრულებო წარმოებები ამ პუნქტის ,,ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ საქმეებზე.

დ) ამ პუნქტის ,,ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული სახდელისგან – ჯარიმისგან გათავისუფლება ვრცელდება იმ პირებზე, რომლებმაც ამ პუნქტის ,,ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული სამართალდარღვევა ჩაიდინეს 2023 წლის 1 იანვრამდე.

ე) ადმინისტრაციული სახდელის – ჯარიმის აღსრულების მიუხედავად, ადმინისტრაციულ სახდელდაუდებლად ჩაითვლება ის პირი, რომელმაც 2023 წლის 1 იანვრამდე ჩაიდინა ამ პუნქტის ,,ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული შესაბამისი ადმინისტრაციული სამართალდარღვევა.

ვ) შესაბამისმა ორგანოებმა და თანამდებობის პირებმა განახორციელონ ამ პუნქტის აღსასრულებლად საჭირო ყველა ღონისძიება.

ზ) საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მმართველობის სფეროში შემავალმა საჯარო სამართლის იურიდიულმა პირმა – აღსრულების ეროვნულმა ბიურომ ამ პუნქტის საფუძველზე შეწყვიტოს მის წარმოებაში არსებული, ამავე კანონის რეგულირების სფეროსთვის მიკუთვნებული საქმის აღსრულება.‘‘.

მუხლი 2.

1. ეს კანონი, გარდა ამ კანონის პირველი მუხლის პირველი–მე-12 პუნქტებისა და მე-13 პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტისა, ამოქმედდეს გამოქვეყნებისთანავე.

2. ამ კანონის პირველი მუხლის პირველი–მე-12 პუნქტები და მე-13 პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტი ამოქმედდეს 2023 წლის 1 აპრილიდან.

საქართველოს პრეზიდენტი **სალომე ზურაბიშვილი**